

VECKANS TANKE "Gas och broms"

När jag var ute på promenad en dag, kom några tankar till mig.

Vi människor i väst är prestationsinriktade. Det ska hända saker hela tiden. Det finns en verksamhetsiver och ett ganska starkt aktivitetstänkande i vår del av världen. Och det finns något bra i detta. Men det kan även innebära att vi går på så till den milda grad, att vi bildligt talat "kör huvudet i väggen".

Jag började tänka på hur det är när vi kör bil. Det finns både gas och bromspedal på en bil. Varför? Jo, för att båddadera behövs. Om vi aldrig trampar ner gaspedalen, kommer vi inte någonstans. Och om vi aldrig bromsar, kan det få förödande konsekvenser.

Det behövs också någon sorts bränsle, ett drivmedel. En bil kan inte fungera utan det. Den kan inte föra oss framåt. Vi vet alla vad som händer när bränslet tar slut. Bilen stannar.

Därför måste vi tanka emellanåt.

Likadant är det för oss människor. Vi behöver också "tanka upp". Men vad är vår drivkraft? Är det att bli bekräftade av människor enbart? Eller låter vi i första hand Gud få bekräfta oss?

Ibland undrar jag om vi är rädda för att möta det som finns på insidan, att våga möta både det onda och det goda inom oss. Att våga känna både sorg, smärta och glädje tror jag är viktigt för att vi ska kunna vara så autentiska och äkta som det bara går. Och att våga ställa sig frågan; vad är riktigt viktigt i mitt liv?

Just det kan vara att få bromsa upp lite eller stanna till.

Fastetiden i kyrkoåret är en utmärkt tid att få stanna upp litegrann, reflektera och få möjlighet att möta både sig själv, Gud och varandra. Och kanske även avstå från något som vi i vanliga fall unnar oss. Om inte annat så för att påminna om att alla har det inte lika bra som många av oss, när det gäller materiella ting, eller annat i livet som vi tar för självklart.

När vi har fått stanna upp för eftertanke och reflektion, när vi har "tankat", kan vi "gasa" igen och vara aktiva på ett förhoppningsvis sunt och balanserat sätt.

Och vi kan vara aktiva och möta behov omkring oss med förnyad kraft.

/Ing-Marie Lindgren, musiker